

Benaja, een van de helden van David

door: M.G. de Koning

2 Sam. 23:20, 21 en 1 Kron. 11:22, 23

In de Bijbel luisteren zo'n dertien verschillende personen naar de naam Benaja. In vijf hoofdstukken willen we met één ervan eens nader kennis maken. Dat is de Benaja wiens leven zich afspeelt in de directe nabijheid van David. David is zijn koning. Niet alleen als David regerend vorst is; dan is het gemakkelijk. Nee, Benaja is ook bij David als deze wordt opgejaagd door Saul en het lijkt alsof hij nooit koning zal worden. Hij ziet in David de door God uitverkoren koning, al is alle schijn tegen. Benaja gelooft dat David eenmaal zal heersen. Geloof dat zich op God en zijn keus richt, trekt altijd aan het langste eind. Hij kiest voor David. Hij weet heel goed dat dit betekent dat hij ook met David moet lijden. Maar het maakt Benaja voor niet uit of David nu regeert of dat David nog verworpen is. Zijn passie is *David*. Hem wil hij volgen en op hem wil hij lijken. Hoe is het met onze passie voor de Heer Jezus? Willen we Hem ook volgen en op Hem lijken nu Hij nog de Verworpenen is?

De twee grote helden van Moab

In zijn liefde voor David komt Benaja tot geloofsdaden. In twee bijbelgedeelten (2 Sam. 23:20, 21 en 1 Kron. 11:22, 23) staan in bijna gelijklopende bewoordingen drie acties van hem opgetekend. Die acties zijn: (a) het verslaan van twee grote helden van Moab (die er als leeuwen uitzien), (b) het doden van een leeuw in een kuil als er sneeuw ligt, en (c) het verslaan van een Egyptenaar die hij met diens eigen wapen doodt. Benaja was dus niet voor een kleintje vervaard. Het was ook niet zo dat hij het na één overwinning wel welletjes vond. Benaja was een man met moed en volharding. Uit zijn wapenfeiten kunnen we belangrijke geestelijke lessen leren. De drie vijanden die Benaja verslaat en doodt, zijn namelijk een beeld van drie geestelijke vijandelijke machten waarmee ieder van ons in zijn leven te maken heeft (Ef. 6:12).

(a) De eerste vijand bestaat uit twee grote helden van Moab. Moab betekent 'van de vader'. Wie was zijn vader? Dat was Lot (Gen. 19:36-37). Lot was een man die de wereld liefhad. Hij zag aan wat voor ogen was. Hij liet zich leiden door de begeerten van het vlees (zie

Gen. 13), dat is de oude natuur die elke gelovige nog steeds in zich heeft. Moab is dan ook een beeld van de werken van het vlees (Gal. 5:19-21). In de geschiedenis van Moab worden twee kenmerken zichtbaar die voortkomen uit de begeerten van het vlees. Het ene kenmerk is *gemakzucht* (Jer. 48:11), het andere is *hoogmoed* (Jes. 16:6). Met deze twee 'helden' moeten we afrekenen.

Hoe kijk jij aan tegen de grote Moabitische held 'Gemakzucht'? Ben je van hem onder de indruk? Het is echt een reus. Denk jij soms ook dat anderen het werk wel opknappen? Is je rust je lief? Ben je niet thuis als je gevraagd wordt, bijvoorbeeld om mee te doen met evangeliseren? Het kan ook zijn dat je je verschuilt achter: ik kan toch niets, mijn bijdrage telt niet mee. Dan wil ik je vragen hoe het zit met je relatie met de Heer Jezus. Denk er nog eens aan hoeveel Hij voor jou heeft gedaan. Al dat lijden en die pijn, Hem door mensen aangedaan. Bovenal de striemen die Hem door God zijn toegebracht toen Hij de Heer Jezus sloeg in de uren dat Hij jouw zonden droeg. Lees maar eens hoe het in 1 Petrus 2:21-25 staat. Laat het nog maar eens op je inwerken. Zou je voor Hem niet van je gemak willen afzien en je gaan inzetten voor Hem? Met Hem voor ogen zal het niet moeilijk zijn met 'Gemakzucht' af te rekenen.

O, jij hebt al met 'Gemakzucht' afgerekend? Prachtig. Maar pas op! Daar komt zijn broer aan, 'Hoogmoed'. Dat is ook geen kleine jongen. Op slinkse wijze sluipt hij zomaar je hart binnen. Je herkent hem in de lage gedachte die bij je opkomt dat je toch heel wat meer presteert dan al die andere christenen die een prooi zijn geworden van broer 'Gemakzucht'. Die held heb jij toch mooi een kopje kleiner gemaakt. En jij bent heel goed en ijverig bezig. Je zet je in voor de gemeente. Al je vrije tijd geef je ervoor. Zonder jou zou de gemeente niet zijn wat ze nu is. En als jij zou vertrekken, kon de gemeente wel opdoeken. Trouwens, ze zouden ook wel eens wat meer waardering kunnen tonen. Ook jou zou ik willen vragen: hoe zit het met je relatie met de Heer Jezus? Ben je echt alleen voor Hem bezig en niet uit op complimenten van je medegelovigen? Kijk eens naar de Heer Jezus. Hij, die de Meester is, is jouw Dienstknecht geworden. Om 'Hoogmoed' de baas te worden, raad ik je aan Lukas 22:26, 27 en Johannes

13:1–17 te lezen. Laat het maar eens op je inwerken. Met Hem voor ogen zal het niet moeilijk zijn met ‘Hoogmoed’ af te rekenen.

Benaja, bedankt voor je moedige optreden tegen deze twee grote vijanden en het voorbeeld dat je me daarin geeft. Bedankt dat je hebt laten zien dat het mogelijk is ze te verslaan.

Gebed: Heer Jezus, wilt u mij helpen ‘Gemakzucht’ en ‘Hoogmoed’ te verslaan. Ik wil op U zien en U met een onverdeeld hart volgen en dienen.

De leeuw in de kuil

Na het verslaan van de twee grote helden van Moab, gaat Benaja niet lekker op zijn lauweren rusten. Hij blijft oplettend speuren of ergens nieuw gevaar dreigt. Zodra zich dat aandient, treedt hij met onverschrokken moed en doortastend op. Wat is het geval?

(b) Er is een leeuw in een kuil terecht gekomen. Als bijzonderheid wordt vermeld dat het in de sneeuwtijd is. Benaja had kunnen denken: die leeuw zit daar goed, die vormt voor niemand meer een bedreiging; mooi laten zitten, dan gaat hij vanzelf dood. Maar zo zit Benaja niet in elkaar. Ik stel me voor dat hij heeft gedacht: die leeuw is misschien wel door de sneeuw uitgegleden en zo in de kuil terecht gekomen. Wat met die leeuw is gebeurd, kan ook met een mens gebeuren. Kinderen vinden het bijvoorbeeld prachtig om in de sneeuw te spelen. Stel je voor dat een van die kinderen ook uitglijdt en per ongeluk in die kuil belandt. Daar moet je toch niet aan denken. Benaja bedenkt zich niet, laat zich in de kuil zakken en doodt de leeuw. Hij denkt niet aan zichzelf, maar aan het gevaar dat anderen lopen.

Benaja handelt naar de betekenis van zijn naam. Zijn naam betekent: ‘door de HERE gebouwd’. In zijn omgang met de HERE heeft de HERE hem gevormd tot een man van karakter. De kracht om de strijd met die leeuw aan te gaan, heeft hij niet in zichzelf. Maar hij zegt: ‘Ik vermag alles in Hem die mij kracht geeft’ (Fil. 4:13). Dat is niet de taal van de braneschopper, maar de taal van het geloof in de Almachtige. Voor Hem is die leeuw een kleintje. Heeft zijn koning, David, ook niet die taal gesproken toen hij zei: ‘Met U immers loop ik op een legerbende in en met mijn God spring ik over een muur’ (Ps. 18:30)?

De leeuw is een beeld van de duivel die erop uit is om te verslinden (1 Petr. 5:8). Op de onmogelijkste plekken, waar je meent dat hij niet veel kan uitrichten, probeert hij slachtoffers te maken. Daarbij heeft hij een voorkeur voor kinderen. Hebben wij oog voor de gevaren waaraan onze kinderen bloot staan? Waarmee komen onze kinderen in aanraking op school, op straat? Het is koud in de wereld. Er ligt een dikke laag sneeuw. Dat maakt de wereld aantrekkelijk en doet de

kou vergeten. Het is helaas geen uitzondering dat de kou de kinderen tegemoet slaat als ze thuis komen. Niemand die op hen wacht om iets met hen te drinken, niemand die vraagt hoe ze het hebben gehad, niemand bij wie ze hun verhaal spontaan kwijt kunnen. Ja, er is wel een ‘knuffelhoek’. De pc wordt aangezet om ‘het net’ op te gaan en het chatten kan beginnen. Met wie? Er zijn altijd ‘aardige’ mensen, aan wie ze wél hun verhaal kwijt kunnen, die wél aandacht hebben. De sneeuw ziet er zo aantrekkelijk uit, de kou wordt vergeten, ze komen steeds dichterbij de kuil...

Als we dit herkennen, laten we dan doen als Benaja. Ik weet niet of zijn optreden door iemand is waargenomen. Er staat ook niet dat hij de dode leeuw uit de kuil heeft meegenomen om die als een trofee aan anderen te laten zien. Misschien heeft hij er nooit iets van aan anderen verteld. Maar God heeft het opgemerkt en laten optekenen in zijn Woord. Dit gevecht met de leeuw in de kuil doet denken aan het strijden in de gebeden in het verborgene van de binnenkamer (Kol. 4:12; Matt. 6:6). Onopvallend voor mensen, maar waargenomen door God mogen gelovigen voor anderen strijden in de gebeden. Misschien voel je je nutteloos. Dan ligt hier een machtige mogelijkheid om je medegelovigen op een geweldige manier te dienen. Ga strijden in de gebeden voor hun gezinnen en kinderen. Meer dan ooit is het nodig dat er voor de gezinnen wordt gebeden. Daarop concentreren zich de aanvallen van de duivel. Deze oproep tot gebed geldt niet alleen oudere gelovigen. Het is te wensen dat ook jongeren de noodzaak ervan inzien. Laten we meer tijd nemen om te bidden voor het geestelijk behoud van onze kinderen. Zo kan ieder van ons een held van de ware David worden.

In de overwinning die Benaja in het verborgene behaalde, lijkt hij op David. Ook David had in het verborgene de leeuw (en ook de beer) verslagen (1 Sam. 17:34–37). Als wij gaan bidden, lijken we op de Heer Jezus. De Heer Jezus is nu ook verborgen voor de wereld. Hij is in de hemel, waar Hij bidt voor elk van de zijnen (Rom. 8:34). Er is toch niets mooiers dan op Hem te lijken?

Benaja, bedankt voor je moedige optreden, waardoor je hebt voorkomen dat kinderen in de klauwen van de verslinder terecht zijn gekomen.

Gebed: Heer Jezus, geef me een open oog voor de gevaren die onze kinderen lopen in deze koude wereld. Geef me de moed om die gevaren uit te schakelen. Doe me het enorme belang van het gebed voortdurend beseffen. Ik wil graag een strijder in de gebeden worden.

De Egyptenaar, een geweldig man

Ook na zijn tweede overwinning is Benaja de man er niet naar om zijn gemak ervan te nemen. De vijand is

er trouwens ook de vijand niet naar om na een nederlaag de strijd op te geven. Hij verschijnt telkens in een andere gedaante.

(c) Ditmaal krijgt Benaja met een Egyptenaar te maken. Evenals de vorige vijanden is ook dit er eentje van formaat. Er doemt een reusachtige gestalte van maar liefst tweeënhalve meter voor hem op. Het zal op veel mensen in Israël indruk hebben gemaakt, maar niet op Benaja. Egypte is een beeld van de wereld. Dat kunnen we leren uit het boek Exodus. Het is het land dat het volk van God lange tijd in slavernij heeft gehouden. Toen God zijn volk daaruit wilde bevrijden, bood de koning van Egypte heftig tegenstand. Zelfs toen het weggetrokken was, wilde Faraó het volk terughalen en weer onder zijn heerschappij brengen. Dit is een illustratie van wat er gebeurt als iemand tot bekering komt. Dan wordt hij door God gered uit de tegenwoordige boze wereld (Gal. 1:4). Maar denk niet dat je daarmee voorgoed van deze vijand verlost bent. Zeker, hij heeft geen gezag meer over je. Maar toch zal hij telkens weer proberen een bepaalde gebied van je leven in bezit te krijgen. Het gevaar blijft aanwezig dat bepaalde patronen van je oude leven weer ingang bij je krijgen. Het had toch ook zo z'n aantrekkelijke kanten, niet alles was toch even verkeerd, er zijn toch een heleboel dingen waar je van kunt genieten, je hoeft toch niet wereldvreemd te zijn.

Het zijn op zich geen verwerpelijke redeneringen. Maar pas op: ben je er zeker van dat ze niet bedoeld zijn om je breuk met de wereld ongedaan te maken en ben je ervan overtuigd dat ze je toewijding aan de Heer Jezus niet zullen verminderen? Vroeger ging je op in muziek of sport of kon je alleen maar denken aan mooie kleren of mooie auto's. Daarmee heb je gebroken. Is het daarom verkeerd om naar muziek te luisteren, aan sport te doen of er verzorgd uit te zien of een auto te gebruiken? Nee, maar bedenk wel dat waar je vroeger in leefde, opnieuw het patroon van je leven kan worden als je er niet mee handelt zoals Benaja met de Egyptenaar.

Hoe haalde Benaja de overwinning? In de eerste plaats ging hij er met een stok, dat is een staf, op af. Iemand gebruikt een staf als hij onderweg is. De staf zegt iets over pelgrim zijn, een vreemdeling op aarde, onderweg naar zijn bestemming. Onze bestemming is niet deze wereld. Daaruit zijn we immers verlost. Onze bestemming is de hemel, daarnaar zijn we onderweg. Als we ons dat goed bewust zijn, hebben we een wapen tegen de vijand. Als de wereld ons wil verleiden om deel te nemen aan haar vertier en mee te doen met haar inspanningen, houden we de staf omhoog. We zeggen daarmee: we horen niet bij jou, we horen bij de hemel.

Daarna rukte Benaja de speer uit de hand van de Egyptenaar. Daar spreekt een krachtig optreden uit. Hij vraagt niet of de Egyptenaar zo vriendelijk wil zijn om zijn speer af te geven, maar hij neemt de speer met geweld uit zijn handen. Dan geeft hij de Egyptenaar met zijn eigen wapen de doodsteek. Ook hierin volgt

hij het voorbeeld van zijn koning, David. Die heeft immers vroeger de reus Goliath met diens eigen wapen gedood (1 Sam. 17:51)? Dat wijst weer op een prachtige manier naar de Heer Jezus, die de duivel met diens eigen wapen, de dood, heeft verslagen (Hebr. 2:14).

In Kolossenzen 3:5, 6 staat hoe je dit doden van de Egyptenaar kunt toepassen. Je wordt daar opgeroepen om je leden die op aarde zijn te doden. Als een van die leden wordt de hebzucht, dat is afgodendienst, genoemd. Daarin leefde je vroeger, zo staat erbij. Zodra je merkt dat iets van vroeger weer beslag op je gaat leggen, als je gevoelens die je vroeger koesterde weer in je voelt opkomen, moet je daar radicaal mee afrekenen. Je mag ze niet de kans geven dat ze weer bezit van je nemen. Dat kan alleen door eraan te denken wat de Heer Jezus voor je deed aan het kruis om je ervan te verlossen. Daar behaalde Hij de grote overwinning. In die overwinning mag je gaan staan. Daarmee geef je de Egyptenaar de doodsteek.

Benaja, bedankt voor deze derde overwinning. Ik heb van je mogen leren hoe je (dat heb ik er tenminste in mogen zien) hebt afgerekend met drie grote vijanden: het vlees, de duivel en de wereld.

Gebed: Heer Jezus, wilt U mij helpen me niet door de wereld te laten overwinnen, maar het waar te maken dat ik met U gekruisigd ben en te leven door het geloof in U, de Zoon van God die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Trouw aan David

De omzwervingen van David zijn voorbij. Hij is koning over Israël. Het is tijd om de mannen te belonen die hem hebben geholpen om koning te worden (1 Kron. 11:10). Onder die mannen is ook Benaja. Tijdens de verwerping van David is hij hem trouw gebleven. Zonder te bibberen is hij de strijd aangegaan met vijanden die een bedreiging voor samenleving vormden. Het maakte hem niet uit of ze nu op hem afkwamen of dat hij er zelf op af moest gaan. Waar hij gevaar zag, handelde hij onverschrokken. We hebben dat in de vorige artikelen gezien.

David erkent de indrukwekkende staat van dienst van Benaja en maakt hem tot hoofd van zijn lijfwacht (1 Kron. 11:25). Deze 'promotie' moet voor Benaja een geweldige vreugde zijn geweest. Hij was al zo verknocht aan zijn koning en nu zal hij nog nauwer betrokken worden bij het leven van David. Als hoofd van de lijfwacht zal hij veel overleg met David moeten voeren. David zal hem inlichten over zijn verblijfplaats en zijn dagelijkse bezigheden. David zal hem zeggen waar hij van plan is heen te gaan. Op grond daarvan zal Benaja moeten nagaan waar gevaren dreigen en hoe die omzeild of onschadelijk gemaakt kunnen worden.

Elke overwinning op het vlees, de duivel of de wereld, wordt door de Heer Jezus beloond met iets van Hemzelf. De kracht om 'nee' zeggen tegen iets dat de duivel of de wereld aanbiedt, vindt je alleen in je liefde voor de Heer Jezus. Voor de Heer Jezus is dit bewijs van jouw liefde zo belangrijk dat Hij je meer gaat vertellen over Zichzelf. Je gaat steeds meer in de Bijbel ontdekken over de manier waarop Hij denkt en hoe Hij handelt, nu en in de toekomst. Tegelijk geeft Hij je daarmee de verantwoordelijkheid om wat Hij je toevertrouwt, te bewaren en het je niet afhandig te laten maken (1 Tim. 6:20a). Laat je niet in met ongoddelijk gezwets en mensen die de mond vol hebben over hun zogenaamde kennis (1 Tim. 6:20b). Dit tref je aan bij vrijzinnige theologen, die met een beroep op de Bijbel de grofste zonden goedpraten en zo talloze mensen misleiden. Een recent voorbeeld is een predikant die met een beroep op 'alles is geoorloofd' (1 Kor. 10:23) een homoseksuele relatie goedpraatte! Alsof dat een relatie is waarin Gods gedachten van liefde tussen man en vrouw ook tot uitdrukking komen. Dit zijn vijanden van de ergste soort! De Heer Jezus wil dat je vasthoudt aan wat je hebt (in dit voorbeeld: het huwelijk zoals Hij het heeft ingesteld), totdat Hij komt (Openb. 3:11).

Als David oud geworden is, krijgt Benaja te maken met een groot gevaar dat zijn koning bedreigt. Het gevaar komt van binnenuit. Een zoon van David, Adonia, wil koning worden, terwijl duidelijk is dat Salomo de rechtmatige opvolger van David is. Deze geschiedenis staat in 1 Koningen 1. Adonia is een knappe jongen en een gewiekste prater. Hij weet ook wie hij in zijn samenzwering kan betrekken en wie hij erbuiten moet houden. Benaja hoeft hij niet te benaderen. Het is hem duidelijk dat hij deze niet onder zijn invloed kan krijgen. Kent jouw omgeving je ook als iemand met karakter? Of ga je nogal snel mee met iemand die 'uitstraling' heeft, die over een zeker 'charisma' beschikt? Ga je af op de manier waarop iemand overkomt, terwijl je niet let op de inhoud? Dan heeft Adonia vat op je gekregen. Je let dan niet meer op de Heer Jezus, die door jou voor 'oud' in de zin van ouderwets wordt versleten. Je zoekt naar nieuwe impulsen om je geloof te beleven. Hoe God het wil hebben, is niet meer zo van belang. 'Beleving', daar gaat het om. Nu zeg ik niet dat beleving onbelangrijk is. Maar het 'kick-geloof' is niet uit God. Daarin staat niet de Heer Jezus centraal, maar de mens en zijn gevoel.

Denk er eens over na of je je wel in het juiste gezelschap bevindt. Dat is bij Benaja wel het geval. Hij heeft in de priester Sadok en de profeet Natan goede kameraden. Ook zij worden niet uitgenodigd. Wie zijn jouw kameraden, aan wie heb jij steun als het erop aan komt? Zijn jouw vrienden geestelijk gezinde mensen die met de Heer Jezus willen leven?

Dit driemanschap van priester, profeet en soldaat zorgt ervoor dat het plan van Adonia niet slaagt. Hoe zit het met de priester in jou? Een priester brengt offers. Ieder kind van God is een priester en heeft het voorrecht God

te vertellen hoe groot de Heer Jezus is en hoe geweldig zijn offer. En hoe zit het met de profeet in jou? Sta je open voor wat God tot jou te zeggen heeft? Dan zul je Gods gedachten kennen over zijn Zoon, dat Hij door God tot Heer en Christus is gemaakt (Hand. 2:36). Ieder ander die aanspraak maakt op die plaats, zul je verwerpen. Je zult als een ware Benaja een soldaat zijn die opkomt voor de rechten van de ware Koning.

Benaja, bedankt voor je onwrikbare trouw aan David, ook als hij oud is geworden. Bedankt dat je hebt laten zien hoe je samen met anderen het grote gevaar van een greep naar de troon kunt afwenden.

Gebod: Heer Jezus, geef dat ik het door heb, als er gevaar dreigt dat een ander uw gezag over mijn leven overneemt.

Trouw aan Salomo

De vorige keer hebben wij gezien dat door de wijsheid van de profeet Natan – met ondersteuning van de priester Sadok en de soldaat Benaja – is voorkomen dat de macht te midden van Gods volk in verkeerde handen kwam (1 Kon. 1). Zodra de ernst van de situatie tot David is doorgedrongen, geeft hij opdracht Salomo tot koning te laten uitroepen en zalven. Benaja stemt daarmee in met een prachtige belijdenis (1 Kon. 1:36-37). Hij spreekt de wens uit dat de troon van Salomo groter zal zijn dan die van David. David is een beeld van de Heer Jezus als de verworpen Koning. Salomo is een beeld van de Heer Jezus als de Vrededorst. Onder zijn regering zal het koninkrijk van God op aarde gevestigd worden en zal er 1000 jaar lang vrede op aarde zijn. Met zijn wens ziet Benaja vooruit naar een tijd van vrede. Maar Benaja bespiegelt niet alleen. In de vestiging van dat rijk van vrede heeft hij ook een aandeel, net zoals hij het had in de vestiging van het koningschap van David. Van zijn aandeel is weer veel te leren.

Het koninkrijk van God is nu nog niet zichtbaar op aarde gevestigd. Toch is het al aanwezig in levens van mensen die zich vrijwillig aan de Heer Jezus onderwerpen. Daar kan de Heilige Geest rechtvaardigheid, vrede en blijdschap bewerken (Rom. 14:17). Alle elementen die dat in de weg staan, moeten worden uitgeschakeld. Daarvan levert Benaja in 1 Koningen 2 weer een indrukwekkend voorbeeld door drie vijanden uit te schakelen: Adonia, Joab en Simeï.

Aan het begin van de regering van Salomo probeert Adonia op slinkse wijze alsnog de macht naar zich toe te trekken. Salomo doorziet zijn bedoelingen. Ditmaal heeft Adonia tegen zijn leven gezondigd. Salomo geeft Benaja de opdracht Adonia te doden (1 Kon. 2:25). Niemand anders dan Benaja was beter geschikt om deze zelfzuchtige opstandeling te doden. Hij handelde niet als gevoelloze beul, maar als iemand die Salomo's afschuw over het kwaad deelde en zo een rechtvaardig

oordeel voltrok. Ook Joab, de man die Adonia in zijn opstand was gevolgd, ondergaat dit lot. Daarmee wordt tevens recht gedaan aan zijn gemene optreden in een tijd van vrede, waarop David zijn zoon had gewezen (1 Kon. 2:5). De voltrekker van dit vonnis is weer Benaja (1 Kon. 2:34). In het derde geval zie je dat niet alleen verkeerde daden worden geoordeeld, maar dat ook verkeerde woorden hun vergelding ontvangen (Matt. 12:37). Daarvan heb je een voorbeeld in het oordeel over Simeï. Ook op hem wijst David zijn zoon Salomo (1 Kon. 2:8-9). Simeï had David vervloekt. Hoewel hij de dood verdiende, was hem genade bewezen. Maar een daad van ongehoorzaamheid bewijst dat Simeï die genade niet waardeert. Salomo beveelt Benaja ook hem te doden (1 Kon. 2:46a).

Als resultaat van het optreden van Benaja staat er: 'En het koningschap was in de hand van Salomo bevestigd' (1 Kon. 2:46b). Ook hierin kun je op Benaja lijken. Zoals gezegd is voor ons de Heer Jezus de Vredevorst. Echte vrede in ons leven of in de plaatselijke gemeente kan er alleen zijn als we op zijn bevel het kwaad in onszelf of in de gemeente oordelen. Daarvoor is jou het zwaard van Gods woord gegeven (Hebr. 4:12-13; Ef. 6:17). Weet je het te hanteren als een Benaja tegenover machtsbelustheid (Adonia), het zoeken van eigen voordeel ten koste van anderen (Joab), en uitspraken die een vervloeking van de Heer Jezus betekenen (Simeï)?

De laatste keer lees je over Benaja in 1 Koningen 4:4. Hij wordt daar genoemd als een van de vorsten. Hij is

dan inmiddels bevelhebber van het hele leger. Dat heeft Salomo hem gemaakt, nadat hij Joab had gedood (1 Kon. 2:35). Weer een promotie voor Benaja. Wat een carrière heeft deze man gemaakt! Daar heeft hij zelf niet naar gestreefd, er ook niet om gevraagd. Het is hem steeds gegeven door de koning die hij trouw diende. Daardoor hoorde hij nu bij een gezelschap dat een uitstraling is van de majesteit en heerlijkheid van Salomo. Hierin ligt een prachtige toepassing. De Heer Jezus komt binnenkort om de Gemeente op te halen. Daarna zal Hij in heerlijkheid op aarde verschijnen om als Vredevorst te regeren. Op die dag zal Hij verheerlijkt worden in zijn heiligen en bewonderd worden in allen die hebben geloofd (2 Tess. 1:10). De heerlijkheid die in elk van ons zichtbaar zal zijn, is zijn heerlijkheid. Maar de hoeveelheid heerlijkheid hangt af van de trouw, waarmee elk van ons Hem heeft gediend tijdens ons leven nu op aarde. De basis ligt in de overwinningen die jij als een Benaja tijdens het volgen van de verworpen Koning hebt behaald. Hoeveel heerlijkheid wil jij straks van Hem uitstralen? Zoveel mogelijk toch? Ga de geestelijke strijd dan aan!

Gebed: Heer Jezus, dank U wel voor wat U in het leven van Benaja hebt gewerkt. Dank U voor de lessen die U mij daardoor hebt willen leren. Dank U dat U binnenkort verheerlijkt zult worden in allen die U toebehoren. Ik bid – naar wat uw Woord in 1 Tessaloniëzen 1:11 en 12 zegt – dat God het werk van het geloof in kracht in mij vervult, opdat *uw naam* in mij verheerlijkt wordt.